

nobenega kandidata in ga najbrže tudi ne bodo, ker bi se borili brez upa zmage.

Koroško. V volilnem okraju Trbiž—Podkloster bo dne 27. marca nadomestna volitev deželnega poslanca. Slovenci prirejajo pridno shode, na katerih so proglasili za kandidata poslanca Grafenauerja. Ako bo zmagal, odloži svoj dosedanji mandat na korist neustrašenega doktorja Brejca.

Srbija in Bulgarija. Srbski visokošolci so te dni prisli v Zofijo, glavno mesto Bulgarije, da se posvetujejo z bulgarskimi tovariši o skupnih balkanskih razmerah. Zofijsko prebivalstvo jih je z velikim navdušenjem sprejelo. Navdušeno so sklenili obojni delovati na gospodarsko in politično združenje Srbije, Bulgarije in Macedonije. Z veseljem opazujemo to gibanje med jugoslovansko mladino, ker le tedaj se bodo Jugoslovani mogli uspešno boriti proti tolikim sovražnikom, ako bodo vsi združeni.

Dopisi.

Iz Novecerkve v Haložah. Ptujski Nemci in nemškutarji so vedno takrat naši prijatelji, kadar nas potrebujejo. Ker se bodo namreč prihodnji teden vršile volitve v ptujski okrajni zastop, katerega bi radi nemškutarji dobili v svoje roke, začeli so zopet okoli nas laziti ter nam vsiljevati svojega lažnjivega in nemškutarskega »Štajerca«. Pošiljajo nam ta list zastoni, to pa ne morda iz ljubezni do nas kmetov, ampak zato, da bi nas vjeli v svoje nemškutarske zanjke. Pa ne bo slo! Predobro poznamo hinavstvo in sleparstvo »Štajerca« in njegovih nemškutarskih privržencev. »Štajerc« kvasi in in laže v svojem zadnjem listu, da naši ptujski narodnjaki nimajo srca za nas kmete. No, povejte nam, vi ptujski Nemci in nemškutarji, ali imate vi srce za slovenskega kmeta? Kakšno srce imate vi za slovenskega kmeta, pokazalo se je pred dvema letoma, ko ste nam polovico od državne podpore, ki je bila prvotno edino nam Haložanom določena, odjedli. In ravno župan Ornič, katerega »Štajerc« vedno v deveta nebesa povzdiguje, je bil prvi, ki je prosil, da se polovica navedene podpore revnim Haložanom odvzame in da premožnim Ptujčanom. In take ljudi si upa »Štajerc« imenovati prijatelje slovenskega kmeta. Poznamo vas prav dobro, vi Nemci in nemškutarji okrog »Štajerca«, ponemčili bi nas radi in zato vedno kričite o potrebi nemških sol. Mi smo pa mnenja, da se brez nemškega jezika da tudi živeti in ne razu-

Torej župan ja dobil ukaz in sklicati je bilo treba občinsko sejo. To se je vršilo zelo enostavno. Poslužil se je svojega pastirja. V tistem tednu je bil slučajno praznik, zato je župan sklical sejo na njegov predvečer. Poslal je torej svojega pastirja Joza, da je šel k Zlanu, Barakarju, Tomaževcu in Firtahovemu Franceljnu ter naznanil, da imajo občinski možje priti k županu v sredo pred praznikom zvečer. Joz je bil že navajen tega. Šel je v vse štiri hiše občinskih svetovalcev, vstopil na prag in zaklical: »He, ali je kdo v hiši?« In če se je kdo oglašil, mu je rekel: »Naš oče so rekli, naj pridejo oče v sredo večer gori.« To je zadostovalo. Če se pa ni nikdo oglašil, je pa naročil sosedu.

Tako uradno obvestilo je zadostovalo, da so vsi občinski svetovalci vedeli, da bo seja.

Prišla je sredo.

Ženske so pospravljale doma, ker se je bližal praznik, možje so pa na polju hiteli nakladati seno na vozove, ker se je že mrzilo.

Prišel je večer in navada je bila taka, da so se občinski možje zbrali še le po Ave Mariji.

Ko je torej odzvonilo v zvoniku, tedaj je župan Miha pobrisal mizo v kotu, pripravil polo papirja, črnilo in pero.

memo, zakaj bi se ravno mi Slovenci morali učiti nemški. Mi ne živimo od ptujskih Nemcev, pač pa živi večina Nemcev od nas. Zato pa mislimo, da bi bilo pravičnejše, da se uče Nemci slovenski, ako hočejo od Slovencev živeti.

Iz braslovške okolice. Več tukajšnjih gospodarjev je že dalje časa gojilo misel, da bi sosedje iz ene vasi in še iz drugih nekaj prijateljev povabili na domačo veselico in zabavo in to že v jeseni. A ker pa takrat kmetom ne dostaja mnogo časa, so zato na zimski čas odložili. Namen teh veselice pa je, med sosedje še bolj pristrčno prijateljstvo utrditi in narodno zavest vzbujati. Prva taka veselica je bila pri spoštovanem gospodarju g. J. Babiču p. d. Papež v Parizljah meseca novembra l. l. Druga pa je bila v nedeljo, dne 14. febr. po popoldanski službi božji v Polčah pri domoljubnem gospodarju gosp. J. Cizej p. d. Slokan.

Ob določeni uri so bili vsi prostori napolnjeni domačih in nekaj tujih vaščanov. Najprej si družba izvoli svojega »Kučegazda«, kateri ima nalogo skrbeti za red. Potem so se začele razne napitnice in navdušeni govori in sicer: »O koristi branja dobrih knjig in časopisov«, »O dobri vzgoji otrok«, o geslu »Svoji k svojim«. Vmes pa so se pele narodne in navduševalne pesmi, kakor: »Slovenec sem«, »Pobratimija«, »Hej Slovani« itd. Rad bi videl, da bi vi sami slišali naše »Demostene«. Jaz sam bi ne bil verjel, da imamo med kmeti take govorniške moči. Pa tudi naše mlade vrle gospodinje in matere so nastopale polne narodnega ponosa. Pa ne mislite, da je bila naša družba taka kakor se nahajajo po žganjarskih beznicah. Tukaj ni bilo slišati ne kletvice ne kvantanja, ampak vse pošteno in v lepem redu. Še to vam moram povedati, da je tukaj v Polčah vsaka hiša na svoj časopis naročena, nekatere tudi na dva in celo tri. To pa je zasluga narodnjaka g. J. Omladič-a. Da pa nobenega »Štajerca« nimamo, je samo ob sebi umevno!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Občni zbor moške in ženske podružnice »družbe sv. Cirila in Metoda« za Maribor in okolico bode prih. sredo, dne 16. marca ob 8. zvečer v restavraciji mariborskega »Narodnega doma«. Vspored običajen: poročilo načelstva, volitve novega odbora, prosti

Ura je odbila že osem, a k seji ni bilo še nikogar. Tedaj priteče Barakarjevo dekle ter pravi:

»Naš oče so šli na semenj, pa so rekli, da naj sporočimo, če jih do osmih ne bo, da jih ni treba čakati.«

»Je že dobro«, je rekel Miha, dekle pa je steklo iz hiše.

»Škoda, da ga ni«, dejal je sam zase Miha, »z menoj bi potegnil.«

Ko je ravno oče župan luč prižgal, tedaj sta stopila v sobo Zlan in Tomaževc. Ta dva sta navadno vedno skupaj prišla, ker sta bila sosed.

Kadar je bila občinska seja, tedaj se navadno niso pozdravili občinski odborniki, ampak kar uradno so se vsedli za mizo. In tako je bilo tudi danes.

Zlan se je stisnil v kot, Tomaževc je pa vzel pipo iz žepa ter jo prižgal. Prvi je bil tihe in mirne narave, ki bi rad storil vsem ljudem dobro, zato ni maral za prepir, ampak se je vedno z županom strinjal. Tomaževc je pa že malo po svetu hodil in po rudnikih delal, zato mu je govorica gladkejša tekla.

»Ti, Miha«, je vprašal Tomaževc župana, »koliko si že dal za ta-le pisalnik?«

(Konec prida.)

nasveti. Želeti je prav obilne vdeležke vseh udov. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala; s tem poročilom ste vsi prijatelji in podporniki prekornostne družbe iskreno povabljeni.

Naznanilo. Volilni možje kmetskih občin naj pridejo na dan volitve za okrajni zastop (17. marca t. l.) najmanj pol ure pred začetkom v Narodni dom zaradi pogovora glede volilne komisije itd. — V Ptuj, dne 9. marca 1904. — Odbor političn. društva »Pozor.«

S šole. Kot nadučitelj sta nameščena: Fran Lorber od Sv. Florjana pri Rogatcu na šoli v Braslovčah in Ivan Jezovšek, učitelj pri Sv. Lovrencu nad Prožinom na isti šoli. Stalne učiteljice so postale: pri Sv. Jederti nad Laskim ondotna začasna učiteljica Ljudmila Gomilšek, v Libojah učiteljica iz Rečice Ljudmila Božič, v Dobovi pa ondotni začasni učiteljici Terezija Požar in Friderika Zechner. Učiteljica za ženska ročna dela pri Sv. Pavlu v Sav. dolini je postala učiteljica soproga Marija Pečar. Možitev se je dovolila učiteljici Mariji Brinšek, roj. Delakorda pri Št. Janžu na Drav. polju z ondotnim učiteljem Petrom Loparnikom ter Mariji Zupančič v Šmarju pri Jelšah z ondotnim učiteljem in županom Fr. Ferlincem.

Mariborske novice. Okrožna sodnija išče s tiralnico 28letnega Friderika Hauser, rojenega v Ptuj, ki ima razne pregrehe na vesti. — Minoli teden je obsodilo okrožno sodišče 35letnega delavca Jakoba Sekan iz Brega pri Ptuj zaradi tatvine na 8 mesecev težke ječe. Po dosluženi kazni se odda v prisilno delavnico. Sekan je že 52krat predkaznovan in sicer je že sedel vsega skupaj 5 let in 7 dni. No, mož se ni preveč star in se še lahko poboljša. — V gostilni »pri zlatem konju« so prijeli nekega Alfreda Bärta iz Nemčije, ker je prigrigvarjal dva fanta, naj stopita k vojakom v tujo državo. — V Mariboru so prijeli minoli teden nekega Jož. Meinhardt, ki je vkradel iz lurske kapelice v frančiškanski cerkvi v Gradcu brilantni križ vreden okoli 2000 kron. Hotel ga je tukajšnjemu juvelirju Ilgerju prodati. Temu se je pa zdelo sumljivo, odkod ima mož križ ter ga je javil policiji, ki ga je vtaknila v luknjo. Istočasno so prijeli tudi tri njegove tovariše.

Nerazumljiv napis! V Mariboru je na nekkih durih ta napis: »Vhod v zdravni štacuni.« Opazovali smo nekega kmeta in njegovo ženo, ki sta ta napis brala, brala pa ne razumela. Nazadnje je kmet zmajal z glavo in rekel: »Pojdiva.« Zakaj ljudje ne naredijo rajši japonski napis, ker bi ga ljudje ravno tako razumeli, kakor tega.

Mariborske porotne obravnave. Kakor smo poročali, ubil je dne 6. januarja t. l. delavec Anton Glavič iz Pekar pri Mariboru Janeza Novak, železniskega delavca iz Maribora zaradi ljubosumnosti. V pondeljek se je vršila radi tega obravnava pred mariborskimi porotniki in je bil Glavič obsojen na štiri leta težkega zapor, poostrenega z mesečnim postom in temnim zaporom na 6. januarja vsakega leta. — V terek je bil obsojen 25 letni mizarški pomočnik Anton Juhart iz Stare vasi okraj Ptuj, na štiri leta težke ječe, poostrene s postom, trdim ležiščem in temnico 26. dan vsakega meseca. Juhart je z nožem zaklal, kakor smo takrat poročali, v Št. Janžu na Drav. polju pijonirja Ekarta.

Sadje in vinorejski tečaj za učitelje v Mariboru. V ta tečaj je ces. kr. deželni šolski svet poklical sledeče učitelje iz Spod. Štajerja: K. Pestevšek v Slivnici pri Mariboru, P. Pavlin iz Št. Petra pri Mariboru, A. Godec iz Lembaha, J. Rajšp iz Ormoža, L. Černej iz Griž pri Celju, J. Čuček iz Št. Ruperta v Slov. gor., T. Weinhard iz Dornove, J. Žihar iz Vurberga, K. Pertl iz Kapele pri Radgoni, J. Kit iz Sv. Križa pri Slatini, J. Kavčič iz